

5

Ти взе сърдцето ми —
 И свѣтътъ е мъртавъ за менъ :
 Ти стана мой свѣтъ.
 Ето угасна и слънцето :
 Ти стана мое слънце.

6

Защото моята нощъ иска слънце;
 Защото моитѣ рани искатъ балсамъ —
 нектаръ отъ чашата на безсмъртнитѣ..
 За това те любя, божествений;
 Ти държишъ свещената чаша на боговетѣ
 — Ти си творецъ.

7

Увѣхнали рози.
 Спуснати завеси.
 Дай ми още отъ
 благоуханието на розитѣ
 и любовта на Виниций!
 — — — Отекватъ бавно стѣпките ми въ мрака
 Посрѣща ме на деньтъ — сивата грижа.